

22050279

SLOVENE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
SLOVÈNE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
ESLOVENO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)

Mardi 3 mai 2005 (matin)

Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Napišite komentar k *enemu* izmed naslednjih dveh besedil:

1. (a)

POLETJE JE NOSEČE S TEŽO ZRAKA

Poletje je noseče s težo zraka,
ležerni vetrc redko vztrepeta;
prsteno suha je poslednja mlaka,
odžejan ptič v fontani ščebeta.

5 Spomnim se nate – fant iz paralelke,
prve ljubezni v popkovini let;
z očmi sva si pošiljala izstrelke,
da je srce vibriralo kot vzmet.

10 Ne vem, čemu te misel ne utiša,
v deviški verz te tu in tam ulovim?!
V gradičku iz mivke sipka, topla niša

ostaja zate... Včasih v njej sedim
in te objemam kot medvedka iz pliša,
ki si ga tu in tam še zaželim.

Zvezdana Majhen: *Poema etra* (2002)

- Katera podoba je izražena v prvi kitici pesmi in kako jo povezuje z njeno temo?
- Kateri čas v življenju je, po Vašem mnenju, prikazan v drugem delu pesmi in kako?
- Kako se povezujeta vsebina in forma (slog) pesmi in kako delujeta na Vas kot sodobnega bralca?

1. (b)

Kako blesavo. Tukaj od mene vsi pričakujejo, da se bom počutil, kot se spodobi za nekoga, ki je po nekaj letih prišel domov. Domov? Kakšen dom neki. V vseh teh letih me ni niti enkrat vleklo v Newcastle. Niti enkrat samkrat. Ko je bilo takrat Prage konec, sem prišel domov z eno samo mislijo; kako se čimprej pobrati stran. V tem sivem in rjavem in rdečem mestu sem preživel
5 dvaindvajset let, pa se nikoli nisem počutil kot doma. Niti za newcastlsko nogometno ekipo nisem nikoli navijal. Res brezupen primer.

Zakaj naj bi se po vseh teh letih sploh spet vračal? Ta kraj sem enkrat že odjebal; zakaj se mi je treba kljub temu enkrat na vsakih nekaj let vračati v ta kvazi dom? Ljubezen do mame, navezanost na rodni kraj? Ja, pa kaj še. Odkar se spomnim, sem se počutil zares udobno, resnično
10 domače samo zunaj tega kurčevega Newcastla. Na obisku pri Chazu, ki je študiral v Glasgou. V Pragi. Na obisku pri Toszki doma v Krakowu. V Ljubljani. Ampak zakaj? Konec koncev z Newcastlom ne more biti nič zelo narobe; v njem živi na tisoče zelo zadovoljnih ljudi. In tudi jaz konec koncev nisem bil njegov najbolj falirani občan. Kaj torej? Nekje je bilo nekaj drugega. Ne vem. Z Newcastlom sva si bila že od nekdanj navzkriž. Že vsaj od vrtca dalje. Že od takrat, ko so nas vzgo-
15 jiteljice peljale ven na sprehod in sem se iztrgal iz vrste in me je skoraj povozil mestni avtobus. Konec koncev je bil nazadnje tudi tisti poskus službe na ministrstvu za zdravstvo, ob kateri bi si večina mojega letnika s faksa polizala vse prste, samo nekakšen beden poskus sprave. Res beden poskus. Kako naj se spravljava, če ni nobeden od naju pripravljen sklepati kompromisov? Ne, ni imelo smisla. Čisto enostavno. Ko sem prvič spizdil iz Newcastla, sem imel zares dramatičen,
20 zares pomemben občutek: potegnil bom črto, potegnil bom črto pod to popolnoma sfaljeno, že čisto od začetka nesmiselno foro. Vse skupaj je bilo en sam ubitačen nesporazum, kiks stoletja. Bilo je, kot da imam zdaj iznenada možnost, da lahko začnem še enkrat. Tokrat brez nesporazumov. Poskus je šel v redu. Ljubljana mi ni dala nobene druge možnosti, kot da sem to, kar sem. Nobene. Ko pripotuješ v Ljubljano, te že takoj na začetku postavi na pravo mesto; na mesto tujca.
25 S tega mesta se da sicer počasi, zelo počasi napredovati, ampak samo toliko, kolikor sam hočeš. V Ljubljani lahko, če hočeš, za vedno ostaneš tujec. Nič lažjega: celo spodbujala te bo pri tem. Ljubljana se diči s takimi, kot sem jaz. Šarmantni tujec iz Newcastla. V Ljubljani ti je lahko to, da si iz Newcastla, v ponos. Ljubljane ne zanima nič, nič drugega. Ja, Richard, lahko bi se reklo, da mi je med balkanskimi domorodci kar v redu. Ampak bolje bo, če ti ne poskušaš. Najhuje, kar bi
30 se lahko zgodilo, bi bilo, če bi se ves Newcastle preselil tja z mano.

Andrej Skubic: *Grenki med* (1999)

- Kakšen je pripovedovalčev odnos do svojega doma (do mesta Newcastle) in kako ga pripovedovalec izraža?
- Kako se pripovedovalčevo dožemanje novega okolja (Ljubljane) povezuje z Vašim razumevanjem teme besedila?
- Kakšen jezik je uporabljen v odlomku in zakaj je po Vašem mnenju prav tak?